

Deixeu votar el meu amic!

«*En Pepe vol escollir, però sembla que els 'demòcrates' hereus de la 'Transición' no volen deixar que ho faci*»

Un dia que hauria de recordar, devia ser l'any 1976 o en els primers mesos de 1977, el professor de FEN (*Formación del Espíritu Nacional*), va venir compungit i derrotat a classe. Un falangista de tota la vida com ell no entenia que la seva assignatura deixés de ser obligatòria al programa d'estudis. Ell veia que, a banda de quedar-se sense feina, a partir d'aquell moment ningú no ens explicaria a nosaltres -els alumnes- les bondats de les lleis franquistes.

Va proposar en el seu últim dia de classe de jugar a "ser demòcrates". Encara que per edat no podíem votar en les llavors properes primeres eleccions, havíem de posar en un paper el nom del nostre partit preferit. El vot era secret, es van posar les paperetes en una urna i es van sumar els vots a la pissarra dels diversos partits. El més curiós va ser que la suma de vots no coincidia amb el nombre dels qui érem a la classe, faltava una papereta. El professor, oblidant allò de què el vot es secret, va voler saber qui havia fet veure que votava i no ho havia fet. No se'n va sortir. Alguns companys sospitàvem del meu company Pepe, que feia poc havia abraçat els ideals anarquistes. Els llibres que darrerament s'havia cruspit el meu amic l'havien convençut de la inoperància que comportava l'elecció d'un representant en un sistema de democràcia indirecta. Ell pensava que les jerarquies i les elits resultants de les eleccions limitarien la llibertat i acabarien caient en la corrupció.

En Pepe no va exercir el seu dret a vot durant molts anys, però l'any 1986 es va trobar entre l'espasa i la paret. El govern de Felipe Gonzalez (PSOE) va proposar que es votés en referèndum l'entrada a l'OTAN (Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord). Aquesta entitat servia als interessos de defensa, o sigui militars, de països d'Europa i del nord d'Amèrica. Com molts d'altres, va votar a favor del no. El 'no' va guanyar a Catalunya, però no a l'estat espanyol. Espanya va entrar a l'OTAN.

Ara, quasi trenta anys després, està disposat a votar per segona vegada a la seva vida. Vol votar 'sí' per la independència de Catalunya. Ell, que no pensa que les elits governants de Barcelona siguin menys corruptes que les de Madrid veu, però, una petita possibilitat de millora a la situació del país. Està cansat d'haver de ser catalanista per defensar la seva pròpia cultura. Pensa que amb un estat propi, podrà tornar a ser el que li dicten les seves creences i passar de què el titllin de nacionalista, quan no se'n sent. Vol sentir en la mateixa pell que el país deixa d'estar directament manat pels fills i continuadors de la caspa franquista. En Pepe també valora el fet d'algunes possibilitats mínimes de millora en la justícia social.

Tots som amos de les nostres contradiccions. En Pepe vol escollir, però sembla que els "demòcrates" hereus de la *Transición* no volen deixar que ho faci. No tinc cap ganes de donar-li una part important de raó sobre el fet que tots els governants acaben limitant les llibertats. Si us plau, deixeu votar el meu amic Pepe, no m'agradaria haver d'esperar trenta anys més fins que ell trobi un altra vegada un motiu poderós que el porti a les urnes.